

læg til Kontorholdsogdtgjørelse endnu tilbage; og jeg er ikke tilbøjelig til at antage, at det var Meningen med Vedtagelsen af Amtsforvalternes Lønning, at en enkelt Amtsforsvalter, endog hvor der ønskes 2 saadanne i et Amt, skulde have en Lønning af c. 4,000 Rbd.; men det er jo ganske vist, at man kan søge dette renset og rengjort, som den meget ærede Finansminister siger, ved de øvrige Forhandlinger. Jeg skal ikke negte, at jeg ved at høre den meget ærede Finansminister omtale Befolkningens Interesse af at bevare Amtstuen i Esrom, har faaet det Indtryk, at den meget ærede Finansminister i den Henseende ikke er vel underrettet igjennem disse Betænkninger, som han sætter saa megen Pris paa at have faaet fra sine Amtsforsvaltere eller andre Personer oppe i Nordsjælland. Det er min Overbevisning, at der bliver en meget stor Del af dette Distrikt, og det vil ogsaa gaa meget nær op til Esrom, som ubetinget vil sige: Der som vi faae Lov til at vælge imellem at betale vore Udgifter i Hillerød eller Esrom, saa vælge vi ubetinget det Første. Naar der i Betænkningen staar, at hele Kronborg vestre Birkes Ved til Helsingør gaar igjennem Esrom, saa kan det være meget godt for dem, der overhovedet reise til Helsingør, men det er forholdsvis et meget lille Antal mod dem, der reise Syd paa og komme til at reise igjennem og have Grunde til Hillerød. Den meget ærede Finansminister veed ogsaa, at Sogne, der ligge tæt op til Hillerød mod Nord, høre til Esrom Amtstue, og naar det i Betænkningen hedder, at fra Esrom skal Amtsforsvalteren sendes til Helsingør for at opkræve Skatter, saa er det et Foretagende, der lige saa godt kan udføres fra Hillerød, thi man kommer endog lettere fra Hillerød til Helsingør end fra Esrom til Helsingør. Naar den meget ærede Finansminister lod til at være tilbøjelig til at kunne gaa ind paa, at Foretagender, som nu henhøre under Amtsforsvalteren i Frederiksborg Amt, bleve overførte til Private, saa haaber jeg, at man igjennem denne Tilbøjelighed, der i alt Fald synes at skimte gennem den ærede Finansministers Foredrag, skal komme til ved nøiere Oplysning om det hele Forhold, at faae den meget ærede Minister til at gaa ind paa den Betragtning, jeg har holdt paa, og som jeg i alle saadanne Tilfælde meget nødig vil, at vi skulle forlade, nemlig at faae indskrænket Embedsmændenes Antal overalt, hvor det lader sig gjøre; thi naar man efter at have vedtaget saadanne Bestemmelser og skal til at udføre dem, strax viger tilbage derfor, saa snart der kommer et Salmstraa i Veien, saa komme vi ikke til at gaa frem ad

den Vej, vi ønske. Jeg maa derfor holde paa, at Hensynet til Befolkningens Liv ikke afgiver noget væsentligt Moment til Begrundelsen af Forslaget. Nu siger den meget ærede Finansminister, at det kan være hensigtsmæssigt for Befolkningen, at deres Arkivsager, vedrørende deres Eiendoms salg og de Byrder, der hvile paa deres Eiendomme, og Sigt, findes i Amtstuen paa Esrom; men jeg kan ikke skjønne, hvorfor det skal være i Befolkningens Interesse, at disse Sager just ligge i Esrom, naar de lige saa bekvemt kunne have dem i Hillerød. Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet, set fra Regjeringens Standpunkt, da tror jeg ikke, den meget ærede Finansminister kan lægge saa megen Vægt paa, at han har to Mænd at søge Betænkning hos i visse Tilfælde oppe i Nordsjælland i Stedet for at have een. Naar der i Motiverne staar, hvad der ogsaa er nævnt af den meget ærede Finansminister, at det er ønskeligt at have en stedlig Myndighed, da vil jeg dertil kun sige, at man ikke med mere Fryd kan kalde Amtsforsvalteren i Esrom en stedlig Myndighed end Amtsforsvalteren i Hillerød, undtagen for saa vidt man kan begrunde, at den Første i Virkeligheden er bedre beliggende for Beboerne i det Distrikt, hvorom der her er Tale, men det er netop det, jeg efter hele Udviklingen af Kommunikationsforholdene og i øvrigt efter Distriktets Belskaffenhed ikke kan erkjende. I øvrigt give disse Betænkninger om flere forskellige Forhold Anledning til dog at erindre om, hvorvidt ikke adskillige af de Betænkninger og Oplysninger, man saaledes søger, kunde afgives af andre af den meget ærede Finansministers Embedsmænd i Nordsjælland. Vi vide jo, at den ærede Finansminister der har et meget stort Antal Embedsmænd, som ogsaa i alt Fald staar i Forbindelse med Domænevæsenet, og det er muligt, at der er flere Tilfælde, hvor Folk, som stadig bevæge sig omkring og mindre ere Kontormænd end Amtsforsvalterne, lettere kunne være i Stand til at afgive et Skjøn over de faktiske Forhold end Kontormændene. Jeg skal dernæst med Hensyn dertil tilføje, at, naar Nordsjælland ligger i saa let en Forbindelse med Kjøbenhavn, og vi der have saa store Interesser, kommer man af sig selv til at tænke paa, om det ikke var hensigtsmæssigere, om man fra Centralbestyrelsen i Hovedstaden sendte en Mand ud til at undersøge Forholdene paa Stedet, hvad enten det skete faktisk paa Aastedet eller gennem de lokale Arkiver, og saaledes forbandt den personlige Undersøgelse paa Stedet med Undersøgelse og Overvejelse i Ministeriet. Det er muligt, at Ministeriet selv